

родъ, като: *человъци-тъ сѫ добри*, то е сички-тъ *человѣци*, или часть отъ единъ родъ съ едно особено свойство или качество, като: *старателни-тъ ученици успѣватъ добръ*, или само единъ предметъ, като: *учителя-тъ сѧ люби отъ ученици-тъ си*.

44 — Между окончательна-тъ съгласна буква на сѫществителни-тъ и тѣ-тъ, членъ, б-тъ ся измѣнява въ *a*, като: *столъ, стола-тъ; пътелъ, пътела-тъ; урокъ, урока-тъ*; и прч. Той ся неизмѣнява когато ударение-то пада възъ него, като: *градъ-градъ-тъ, листъ листъ-тъ*, и прч.

45 — *ь* и *й*, въ сѫщо-то отношение, зематъ гласътъ на буква-тъ і която, като ся съедини съ *a*, прави *я*, като: *конъ-коя-тъ, учитель-учителя-тъ, рай-рай-тъ*, и прч.

Замѣч. Ній, като по обыкновению, зехме члена-тъ Тъ, за мѫжскі-тъ родъ; но, нѣма да отпустемъ безъ да забѣлежемъ че пѣкои предпопчитатъ АТъ или А, само, вмѣсто Тъ. За това, да слѣйме много малко три-тъ тѣзи члена напосоки въ едно общо произношеніе, измѣнявами окончательнія-тъ Тъ на име-то въ А. Освѣпъ тѣзи имаме юще и членъ О или ОТъ, когото въ Македонски-тъ страни повече казватъ. И тѣй, богатство-то на члена-тъ, за мѫжскія-тъ родъ, е доволно; но, отъ сички-тъ тѣзи, кой точно трѣба да заслужи за общо правило, послѣдне-то слово не ся е изрѣкло юще. Това ся сдувча и за множествено-то число, за което пѣкои пишатъ Тъ, а пѣкои ТЕ, а други пакъ ТИ.

46 — Мѫжски-тъ и женски-тъ имена, които зематъ въ множествено-то си число окончаніе *e* или *я*, приематъ и членъ *то* или *та*, и сѫ като сабирателни; като: *коне-то, мѫжье-то, кѫща-та, братя-та, нивя-та*, и прч.

47 — *Собственини-тъ* и *сродственини-тъ* не прѣ-